

Sygn. akt VI Ka 87/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Małgorzata Zawadzka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniach 17 marca 2015 roku, 21 kwietnia 2015 roku i 24 lipca 2015 roku

sprawy **A. Ś.** ur. (...) w Z.

syna J. i G. z domu Ś.

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 21 listopada 2014 r. sygn. akt II K 847/14

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. Ś. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

A. Ś. oskarżony został o to że:

w dniu 1 maja 2014 roku w Z. będąc w stanie nietrzeźwości wykazującym stężenie 1,1 mg/l – badanie I i 2,2 promila alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu kierował po drodze publicznej pojazdem mechanicznym marki D. nr rej. (...) będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu sygn. akt VI K 236/2006 za czyn z art. 178 § 1 k.k.

tj. o czyn z art. 178 § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 21 listopada 2014 roku w sprawie II K 847/14:

1. oskarżonego A. Ś. uznał za winnego tego że w dniu 1 maja 2014 roku w Z. będąc w stanie nietrzeźwości wykazującym stężenie 1,1 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował po drodze publicznej pojazdem mechanicznym marki D. nr rej. (...) tj. występku z art. 178 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. Ś. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby;

3. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

4. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat;

5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w tym opłaty i kosztami obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył Prokurator Rejonowy w Zgorzelcu zarzucając:

- obrazę przepisów prawa materialnego – art.108 k.k. i art.178 § 4 k.k. polegającą na niesłusznym zastosowaniu tego przepisu i w konsekwencji uznaniu iż orzeczony w dniu 30 maja 2006 roku w sprawie VI K 236/06 za czyn z art. 178 § 1 k.k. wyrok uległ zatarciu co doprowadziło do niezastosowania art. 178 § 4 k.k. i wyeliminowania tegoż przepisu z podstawy skazania;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zapadłego orzeczenia mający wpływ na jego treść a polegający na błędnym ustaleniu iż wobec oskarżonego A. Ś. istnieje pozytywna prognoza kryminalistyczna uzasadniająca warunkowe zawieszenie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie iż oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa z art.178 § 4 k.k. i wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczenie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat, świadczenia pieniężnego w kwocie 500 zł. i zasądzenie kosztów sądowych i wymierzenie opłaty. Na rozprawie apelacyjnej prokurator zmodyfikował wniosek i wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie była pozbawiona racji co skutkowało uwzględnieniem wniosku o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Słusznie Sąd I instancji stwierdza w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku opierając się na orzecznictwie Sądu Najwyższego, że fakt zatarcia z mocy prawa wcześniejszego prawomocnego skazania za przestępstwo określone w art. 178 § 1 k.k. zaistniały w dacie wyrokowania co do popełnienia czynu z art. 178 § 1 k.k. uniemożliwia przyjęcie odpowiedzialności z art. 178 § 4 k.k. także wtedy gdy do popełnienia tego czynu doszło przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania. W ocenie Sądu Okręgowego sytuacja taka nie miała jednak miejsca w niniejszej sprawie ze względu na treść art. 108 k.k., co słusznie zarzucił skarżący prokurator.

Zgodnie z wymienionym wyżej przepisem jeżeli sprawcę skazano za dwa lub więcej nie pozostających w zbiegu przestępstw jak również jeżeli skazany po rozpoczęciu lecz przed upływem okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań. Po wydaniu wyroku skazującego z dnia 30.05.2006 r. w sprawie VI K 236/06 za czyn z art. 178 § 1 k.k. A. Ś. karany był jeszcze czterokrotnie: wyrokami Sądu Rejonowego w Zgorzelcu w sprawach VI K 84/09, II K 675/11, II K 1721/11 oraz wyrokiem Sądu A. G. (Niemcy) w sprawie 10 Cs 160 (k. 17-18). W stosunku do tego ostatniego skazania wyrokiem innego państwa Unii Europejskiej do zatarcia skazania nie stosuje się art. 108 k.k. (art. 114a § 2 pkt.1 k.k. w brzmieniu nadanym przez ustawę z 20.02.2015 r.- D.U. z 2015 r. poz. 236). Co do pozostałych trzech skazań analiza dokumentów wskazuje że uległo zatarciu skazanie na karę grzywny w sprawie II K 1721/11 po wykonaniu tejże kary (k. 17 – 18 , k.62). Z danych jakimi dysponował Sąd Okręgowy wynika natomiast, że nie uległy zatarciu skazania w sprawach VI K 84/09 i II K 675/11 Sądu Rejonowego w Zgorzelcu. W sprawie VI K 84/09 A. Ś. nie zapłacił świadczenia pieniężnego w kwocie 100 zł. (k. 101 – 102, k. 107, akta VI K 84/09). Także w aktach sprawy II K 675/11 Sąd Okręgowy nie znajduje dowodu że zapłacona została przez A. Ś. nawiazka w kwocie 500 zł (k.62, k.101-102, akta II K 675/11). Wyżej powołana nowela kodeksu karnego z 20.02.2015 r. która weszła w życie 21.03.2015 r. w sposób istotny skróciła okresy zatarcia skazania w razie skazania na karę ograniczenia wolności i karę grzywny (art. 107 § 4 i 4a k.k.), utrzymała jednak zasadę, że jeśli orzeczono środek karny zatarcie skazania nie może nastąpić przed jego wykonaniem, darowaniem lub

przedawnieniem wykonania (art. 107 § 6 k.k.). Z powyższego wynika że zatarcie skazania w sprawach VI K 84/09 i II K 675/11 Sądu Rejonowego w Zgorzelcu nie nastąpiło i tym samym – zgodnie z art.108 k.k. – nie nastąpiło również zatarcie skazania wobec A. Ś. w sprawie VI K 236/06 o czyn z art. 178 § 1 k.k. W tym stanie rzeczy odpada argument wykluczający przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego z art. 178 § 4 k.k.

Sąd Okręgowy nie mógł zmienić zaskarżonego wyroku jedynie poprzez poprawienie kwalifikacji prawnej jako że rozważenia wymaga wniosek skarżącego prokuratora o orzeczenie wobec oskarżonego surowszej kary pozbawienia wolności, w szczególności poprzez odstąpienie od zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania tej kary. W art. 69 § 4 k.k. utrzymana została zasada że warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy przestępstwa z art. 178 § 4 k.k. jest możliwe jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Sąd I instancji zobowiązany będzie ocenić czy taka sytuacja zachodzi wobec A. Ś. w przypadku przyjęcia tej surowszej kwalifikacji prawnej. Podkreślenia wymaga, że reguła ne peius z art. 454 § 2 k.p.k. obowiązuje w niniejszej sprawie pomimo uchylecia tego przepisu ustawą z 27.09.2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (D.U z 2013 r.poz.1247 ze zm. – patrz art. 36 pkt.2 w/w ustawy).

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. Ś. i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia i wyda wyrok w którym rozstrzygnie o sprawstwie i winie oskarżonego, prawidłowej kwalifikacji prawnej i wymiarze kary mając na uwadze wszystkie okoliczności o których mowa powyżej.

Wobec faktu iż oskarżony A. Ś. nie ma obrońcy z wyboru Sąd Okręgowy przypomina o obowiązku pouczenia go przed ponownym rozpoznaniem sprawy o treści art.80a k.p.k. (patrz art. 31 w/w ustawy z 27.09.2013 r.).